

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารเพื่อการตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุชาวไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) แบบวัดผลครั้งเดียว (One-shot Case Study) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยมีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากร
2. กลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ประชากรของการศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุสัญชาติไทยที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่เคยแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งจากข้อมูลของกองนโยบายและแผนงาน สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร จำนวนประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ปีพ.ศ.2555 มีจำนวน 765,974 คน (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2556)

2. กลุ่มตัวอย่าง

เมื่อนำจำนวนประชากรมาคำนวณหาขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม จากสูตรคำนวณของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane, 1967) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 หรือค่าระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่	n	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
	N	=	จำนวนประชากร
	e	=	ค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวอย่างและ ค่าเฉลี่ยของประชากร

$$\text{แทนค่าตามสูตรได้ผลดังนี้} \quad \frac{765,974}{1+765,974(0.05)^2} = 400 \text{ คน}$$

ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธี การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random) โดยการจับฉลากเพื่อคัดเลือกตัวแทนกลุ่ม กลุ่มละ 1 เขต จากการแบ่งเขตพื้นที่ตามการบริหารงานของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีเขตการปกครองทั้งสิ้นจำนวน 50 เขต ออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ (สำนักนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร, 2551)

- กลุ่มรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต ได้แก่ บางซื่อ ดุสิต พญาไท ปทุมวัน ราชเทวี พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ และบางรัก
- กลุ่มบูรพา ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต ได้แก่ ดอนเมือง หลักสี่ สายไหม บางเขน จตุจักร ลาดพร้าว บึงกุ่ม บางกะปิ และวังทองหลาง
- กลุ่มศรีนครินทร์ ประกอบด้วย 8 สำนักงานเขต ได้แก่ สะพานสูง มีนบุรี ประเวศ คลองสามวา หนองจอก ลาดกระบัง สวนหลวง และคันนายาว
- กลุ่มเจ้าพระยา ประกอบด้วย 9 สำนักงานเขต ได้แก่ ดินแดง ห้วยขวาง วัฒนา คลองเตย บางนา พระโขนง สาทร บางคอแหลม และยานนาวา
- กลุ่มกรุงธนใต้ ประกอบด้วย 8 สำนักงานเขต ได้แก่ บางขุนเทียน ราษฎร์บูรณะ บางบอน จอมทอง ทุ่งครุ ธนบุรี คลองสาน และบางแค
- กลุ่มกรุงธนเหนือ ประกอบด้วย 7 สำนักงานเขต ได้แก่ บางพลัด ดลิ่งชัน หนองแขม บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ภาษีเจริญ และทวีวัฒนา
และผลการจับฉลากได้เขตที่เป็นตัวแทนกลุ่มดังนี้
- กลุ่มรัตนโกสินทร์ ได้แก่ เขตพญาไท
- กลุ่มบูรพา ได้แก่ เขตลาดพร้าว

- กลุ่มศรีนครินทร์ ได้แก่ เขตมีนบุรี
- กลุ่มเจ้าพระยา ได้แก่ เขตบางนา
- กลุ่มกรุงธนใต้ ได้แก่ เขตคลองสาน
- กลุ่มกรุงธนเหนือ ได้แก่ เขตตลิ่งชัน

2. วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling)

เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างในแต่ละเขตที่ถูกเลือกจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random) จำนวน 6 เขต เป็นไปตามสัดส่วนของประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตนั้นๆ โดยข้อมูลสถิติจำนวนประชากรเขตต่างๆ ในกรุงเทพมหานครทั้ง 6 เขตที่จับฉลากได้เป็นดังนี้ (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2554)

- เขตพญาไท มีประชากร 73,533 คน
- เขตลาดพร้าว มีประชากร 122,180 คน
- เขตมีนบุรี มีประชากร 136,236 คน
- เขตบางนา มีประชากร 97,039 คน
- เขตคลองสาน มีประชากร 77,471 คน
- เขตตลิ่งชัน มีประชากร 106,786 คน

โดยจำนวนประชากรทั้งหมดใน 6 เขตข้างต้นนี้ รวมทั้งสิ้นเป็น 613,245 คน และนำมาใช้ในการคำนวณจากจำนวนตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง เพื่อกำหนดเป็นจำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากแต่ละเขต ดังนี้

- เขตพญาไท มีประชากร 73,533 คน คิดเป็นร้อยละ 11.99 จากจำนวนประชากรทั้งหมดใน 6 เขตที่จับฉลากขึ้นมา ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้คือ 48 ตัวอย่าง
- เขตลาดพร้าว มีประชากร 122,180 คน คิดเป็นร้อยละ 19.93 จากจำนวนประชากรทั้งหมดใน 6 เขตที่จับฉลากขึ้นมา ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้คือ 80 ตัวอย่าง
- เขตมีนบุรี มีประชากร 136,236 คน คิดเป็นร้อยละ 22.21 จากจำนวนประชากรทั้งหมดใน 6 เขตที่จับฉลากขึ้นมา ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้คือ 88 ตัวอย่าง
- เขตบางนา 97,039 คน คิดเป็นร้อยละ 15.82 จากจำนวนประชากรทั้งหมดใน 6 เขตที่จับฉลากขึ้นมา ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้คือ 63 ตัวอย่าง

- เขตคลองสาน 77,471 คน คิดเป็นร้อยละ 12.63 จากจำนวนประชากรทั้งหมดใน 6 เขตที่จับฉลากขึ้นมา ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้คือ 51 ตัวอย่าง

- เขตตลิ่งชัน 106,786 คน คิดเป็นร้อยละ 17.42 จากจำนวนประชากรทั้งหมดใน 6 เขตที่จับฉลากขึ้นมา ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลจากเขตนี้คือ 70 ตัวอย่าง

3. วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศและการตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุชาวไทย โดยมีข้อคำถามต่างๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้

3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศและการตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุชาวไทย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยและสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัยในครั้งนี้

(2) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์การวิจัยและกรอบแนวคิดของการวิจัยที่กำหนด และนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความความตรงเชิงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ (Validity) และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสม

(3) นำแบบสอบถามไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-test) กับกลุ่มผู้สูงอายุชาวไทยอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่เคยแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศจำนวน 30 คนและวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

(4) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามปลายปิด (Close-Ended Questions) และคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale Questions) ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยเก็บข้อมูลเป็นผู้อ่านและจดบันทึกคำตอบของกลุ่มตัวอย่างลงในแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแบ่งโครงสร้างออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้สูงอายุชาวไทย จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพปัจจุบัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะครอบครัว และภาวะสุขภาพ

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุชาวไทย เป็นคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย ระดับพฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศในประเด็นต่างๆ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการเดินทาง ด้านที่พัก ด้านอาหารและเครื่องดื่ม ด้านบริษัทนำเที่ยว ด้านสินค้าที่ระลึก และระดับพฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศผ่านสื่อต่างๆ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อนิตยสาร สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ

ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดค่าตัวแปรในระดับอันตรภาค (Interval Scale) โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

มากที่สุด	มีค่าคะแนน	5	คะแนน
มาก	มีค่าคะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าคะแนน	3	คะแนน
น้อย	มีค่าคะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าคะแนน	1	คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยในการแปลความหมายของระดับพฤติกรรมการแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศเป็น 5 ระดับดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนค่าคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ค่าเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	น้อย

ค่าเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับการตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้สูงอายุชาวไทย เป็นคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่าของลิเคอร์ท (Likert Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วย ระดับการนำข่าวสารการท่องเที่ยวในประเด็นต่างๆ ไปใช้ในการตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการเดินทาง ด้านที่พัก ด้านอาหารและเครื่องดื่ม ด้านบริษัทนำเที่ยว ด้านสินค้าที่ระลึก และ ระดับการนำข่าวสารการท่องเที่ยวจากสื่อต่างๆ ไปใช้ในการตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อหนังสือพิมพ์ สื่อนิตยสาร สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ

ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดค่าตัวแปรในระดับอันตรภาค (Interval Scale) โดยกำหนดค่าคะแนนดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

มากที่สุด	มีค่าคะแนน	5	คะแนน
มาก	มีค่าคะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าคะแนน	3	คะแนน
น้อย	มีค่าคะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าคะแนน	1	คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยในการแปลความหมายของการตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศเป็น 5 ระดับดังนี้

$$\frac{\text{จำนวนค่าคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

ค่าเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.41-4.20	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด

3.3 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบแบบสอบถามที่ใช้ในด้านการทดสอบความตรง (Validity) และความเที่ยง (Reliability) ก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง ดังนี้

1. **ทดสอบความตรง (Validity)** โดยการนำแบบสอบถามไปให้นักวิชาการด้านนิเทศศาสตร์ เป็นผู้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและภาษา (Content Validity) ตลอดจนความครอบคลุมของประเด็นคำถาม สำหรับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความชัดเจนในการใช้ภาษา ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญด้านนิเทศศาสตร์ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

- (1) รองศาสตราจารย์อวยพร พานิช คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
- (2) รองศาสตราจารย์ปติวรรดา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา อาจารย์ประจำหลักสูตรนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงทิพย์ เจริญรุทซ์ เผื่อนโชติ อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

2. **ทดสอบความเที่ยง (Reliability)** ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับแก้ไขด้านความตรงแล้วมาทดสอบหาค่าความเที่ยงโดยใช้การตรวจสอบเฉพาะในส่วนของการวัดตัวแปร มาตราวัดประมาณค่า (Summated Rating Scale) ได้แก่ ข้อคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 2 เรื่องพฤติกรรมแสวงหาข่าวสารทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และตอนที่ 3 เรื่องการตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยข้อคำถามที่มีค่า α ตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป ถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีความน่าเชื่อถือ ซึ่งสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคเป็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

โดยที่	α	=	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	K	=	ค่าจำนวนข้อคำถาม
	S_i^2	=	ค่าคะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	=	ค่าคะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-test) กับกลุ่มผู้สูงอายุชาวไทยอายุ ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่เคยแสวงหาข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศจำนวน 30 คน และนำมา คำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค โดยค่าที่ได้เป็นดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามในตอนที่ 2 เรื่องพฤติกรรมแสวงหา ข่าวสารการท่องเที่ยวภายในประเทศ เท่ากับ 0.95

ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (α) ของแบบสอบถามในตอนที่ 3 เรื่องการตัดสินใจเดินทาง ท่องเที่ยวภายในประเทศเท่ากับ 0.86

ซึ่งถือว่าแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาในครั้งนี้มีค่าความ เชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้

4. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการนำแบบสอบถามไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ออกเก็บข้อมูลด้วย ตนเองและมีผู้ช่วยเก็บข้อมูลจำนวน 3 คน เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ผ่านการฝึกฝนการ สัมภาษณ์และการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามมาเป็นอย่างดีแล้ว ดำเนินการแจกแบบสอบถามและ สัมภาษณ์แบบเจาะจงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2558 จากนั้นจึงนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์และครบถ้วน จำนวน 400 ชุด มาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อ ดำเนินการวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลจึงใช้สถิติเชิง พรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) มีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างเรื่องสถานภาพส่วนบุคคล พฤติกรรมแสวงหาข่าวสารการ ท่องเที่ยวภายในประเทศ และการตัดสินใจท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบ ตารางแจกแจงความถี่ประกอบการแปลความหมายเชิงบรรยาย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่า t (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปรอิสระตามสมมติฐานข้อที่ 1 ส่วนการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร

จะใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2